

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: J. Th. Balk, Keeverberg 54, Amsterdam-Z.

Opggericht 1 januari 1881

HET PONDJE **Slankheidssalons lieten lichaamsvet „smelten”**

Het pondje gaat door het mondje. Maar dat belet niet dat z.g. slankheidssalons, heel duur ingericht om de bezoekersters onder de indruk te brengen, kans zien om onze dames een dure behandeling aan te praten. Dat worden dan oefeningen op hometrainers en andere apparaten of wel men wordt eens in een éénpersoonssaunadoos gestopt.

Dat men geen vermageringskuur moet beginnen zonder medisch advies kon nu inmiddels wel tot iedereen zijn doorgedrongen. Maar dergelijke instituten speculeren op de menselijke gemakzucht en op het verlangen het ene te doen (namelijk een vermageringskuur te volgen) en het andere (het eten en het snoepen) daarbij niet te laten.

Handige lieden weten van die menselijke eigenschap gebruik te maken. De vermageringssalons, die onder de naam Eileen Powers werkten, wisten daarbij contracten af te sluiten, die de betrokkenen zo'n paar duizend gulden kostten.

Wat daar tegen te doen?

Men kan dit slankheidsgedoe slechts met enige moeite onder de noemer onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst brengen, dunkt ons. Maar een alerte, zich van haar maatschappelijke taak bewuste pers kan al heel wat doen om het dergelijke instituten niet te gemakkelijk te maken. Het ware te wensen, dat men bij de journalistieke opleiding ook eens de aandacht vestigde op al dit vreemde geschutter op het randgebied van de volksgezondheid.

Gezondheidsdokter werd 100 jaar

VOLGENS EEN BERICHT uit Moskou is dr. Zachari Frenkel, schrijver van het vermaarde werk „Hoe uw leven te verlengen en op uw oude dag actief te zijn”, op 25 augustus overleden. Hij is precies 100 jaar geworden. Dr. Frenkel heeft niet minder dan 250 boeken geschreven over tal van onderwerpen die met het gezond zijn en blijven te maken hebben.

IN DE afgelopen maanden werden in enige dagbladen artikelen gepubliceerd over het vermageringsinstituut Eileen Powers, dat salons had gevestigd in Amsterdam, Den Haag, Rotterdam en Utrecht. Er waren nogal wat kritische geluiden te horen over deze salons, waar men een vermindering o.a. van heupomvang garandeerde maar waarvoor men dan wel contracten moest afsluiten, die in de duizenden gulden liepen. Daarvoor kreeg men dan wel het recht om nog zeven jaar in de salon lichaams-oefeningen te doen, die de slankheid in stand moesten houden.

„De vetpot van de slankmakers” zette het Algemeen Dagblad boven een artikel over dergelijke salons.

Begin september verdween plotse-ling de naam „Eileen Powers” van de ruiten van de instituten, die nu de naam Slim en Trim dragen en waarmee het inmiddels ook al weer niet zo best is gesteld. De bestaande contracten zijn vervallen. In juli vertelde de directeur, de Amerikaan Roger Brehm dat het instituut in Nederland al ruim 1600 cliënten had, ofschoon het toen nog maar vier maanden bestond.

Enorme prijzen

CRITIEK WERD er niet alleen uitgeoefend op de werkwijze van de instituten — waar geen medicus aan te pas kwam — maar ook op de harde verkoopmethoden en de enorme prijzen. Bij de Consumentenbond in Den Haag zijn klachten binnengekomen van vrouwen, die spijt kregen nadat zij een contract voor een paar duizend gulden hadden getekend. Men moest direct, zonder bedenktijd te krijgen, zo'n contract tekenen.

Het systeem van Eileen Powers was hetzelfde als dat van het Duitse instituut Shery-Lynn, waarover de Duitse artsen zich bezorgd maakten. In Stuttgart werd het instituut veroordeeld omdat een van de contracten met een huisvrouw tegen de goede zeden was. Het Duitse bedrijf is failliet en de di-

recteur, William Ward — ook de uitvinder van het systeem — wordt gezocht door Interpol.

De deelneemster aan een kuur bij Eileen Powers moest veertien keer naar de „studio” of salon komen om op de 'gym-floer' allerlei oefeningen te doen. Elke vijftiende keer werd een speciale behandeling toegepast. De te dikke lichaamsdelen werden dan in rubberbandages verpakt en zo moest men weer allerlei oefeningen doen. Volgens het verhaal dat de op slankheid beluste dames te horen kregen gingen de vetophoping onder de huid dan smelten door de verwarming om via de poriën het lichaam te verlaten...

Van de Moosdijk betaalde 12.000 gulden terug

(Van een medewerker)

Mr. ATHMER, de Eindhovense advocaat, die optreedt voor een aantal Belgische slachtoffers van Van de Moosdijk, heeft onlangs zoals wij al eerder hebben vermeld, conservatoir beslag laten leggen op de bungalow van Van de Moosdijk te Casteren.

Intussen kreeg mr. Athmer kennis van zes gevallen waarbij door Van de Moosdijk kwitanties waren verstrekt met „geen baat geld terug”. Van de Moosdijk kon, naar hij beweerde, slechts 25 pct. terugbetalen. Mr. Athmer leidde daarop een faillissementsaanvraag tegen de kruiden-„dokter” in, maar de dag voor de behandeling van deze aanvraag door de rechtbank werd het volle bedrag voor de zes slachtoffers voldaan. Dit bedrag beliep niet minder dan 12.000 gulden.

Er zijn echter nog meer slachtoffers, die een dergelijke kwitantie bezitten en het laat zich aanzien, dat de Eind-

VERVOLG OP BLZ. 42

Wetenschappelijk niet-verantwoorde gezondheidsbemoeyenis is KWAKZALVERIJ

„Dokter De Groot heeft gelijk”

UIT HET INTERVIEW met Reveille, dat wij in het Maandblad tegen de Kwakzalverij van augustus (blz. 33 en 34) publiceerden haalde Dagboekancier in Het Parool een passage aan. En wel waarin de voorzitter van onze vereniging, dokter A. P. N. de Groot tegen Reveille verklaart, dat men nooit in de krant leest dat „helderzienden” zich vergist hebben.

Dokter De Groot heeft gelijk, schrijft Dagboekancier. Nu eens lees je, dat een helderziend paraparaard (Dagboekancier doelt hier op Gerard Croiset, de beschermeling van prof. Tenhaeff) naar pakweg Australië gaat, dan weer naar een andere kant „om helder te zien” — en vervolgens valt doorgaans het doek.

Er komen er zelfs hun hand ophouden als zónder hun klare blik een misdadiger wordt ingepikt. Ik denk voor de moeite. (Men leze in dit nummer van ons maandblad het artikeltje „Paragnost Heyligers wilde beloning”).

Ik heb u, aldus Dagboekancier tot zijn lezers, het geheim van de helderziende hulp bij vermiste kinderen (een van de meest-vermelde vormen van deze bedrijvigheid) al eens eerder verkapt:

Als er veel water in de buurt is zeg je „verdronken”, als er géén water is „zedemisdrijf” en bij half-om-half gooi je kruis of munt, altijd 50 procent kans, dat je góéd raadt . . .

VAN DE MOOSDIJK

VERVOLG VAN BLZ. 41

hovense advocaat daar ook voor zal worden ingeschakeld.

Direct na ontvangst van het geld berichtte mr. Athmer de betrokkenen, dat het geld er voor 100 pct. was en vroeg hen hoe zij het wilden ontvangen. Een Brusselaar, die 25.000 frank terugontving bood daarvan 1000 frank aan voor de heer M. Eerenberg te Hilversum, die sedert de televisie-uitzending van 13 december 1968 voortdurend op het vinkentouw heeft gezeten om tegen Van de Moosdijk te waarschuwen en slachtoffers op te sporen.

De heer Eerenberg heeft het bedrag geweigerd, ook al stelde hij de geste van de inwoner van Brussel zeer op prijs. „Ik heb alles uit naastenliefde gedaan en als er succes is en men bedankt mij, dan is dat meer dan genoeg,” aldus de heer Eerenberg.

KNEIPP IN OOSTENRIJK

DE WATERKUUR van de Beierse pastoor Kneipp wordt in Oostenrijk hoe langer hoe meer populair. Deze behandelingsmethode is sedert ongeveer negentig jaar bekend. Sebastiaan Kneipp leefde van 1821 tot 1897.

In 1954 waren er in Oostenrijk slechts zes behandelingsinstellingen met in totaal 316 bedden, waar „Kneipp” werd toegepast. Thans zijn er 47 kurhuizen met 2168 bedden. Gemiddeld zijn deze kurhuizen tien maanden van het jaar in gebruik en men komt met 450.000 overnachtingen tot een bedbezetting van 70 pct.

Er is in Oostenrijk een „Oesterreichische Heilbäder- und Kurortverband”, waarbij een aantal van deze Kneipp-huizen zijn aangesloten, maar de wet op de geneeskrachtige baden noemt de Kneipp-kur niet. De voorzitter van het Oostenrijkse Kneipp-Aerzteverband, Sanitätsrat dr. Franz Brandner uit Villach heeft zich onlangs beklaagd dat zelfs onder artsen de kennis van de Kneipp-behandeling zeer gering is. In het algemeen denkt men dat het alleen maar neer komt op een koud-waterbehandeling. Neen, aldus dr. Brandner, het gaat om een veelomvattende behandelingswijze van physio-therapeutische aard. Daarbij worden mechanismen in werking gesteld, waarmee via het vegetatieve zenuwstelsel en de bloedsomloop een algemeen genezende werking wordt bewerkstelligd.

Terloops zij nog opgemerkt dat, evenals dat bij de geneeskrachtige baden het geval is, in de brochure van dr. Brandner gewag wordt gemaakt van de belangrijke economische factor, die de Kneipp-methode betekent. Volgens Brandner is men er verder in geslaagd om aan te tonen dat de Kneipp-methode niet de zaak is van buitenstaanders (lees kwakzalvers!) maar steeds duidelijker zowel empirisch als wetenschappelijk een goed-gefundeerde methode blijkt te zijn, die op een hoog genezingspercentage kan bogen.

Paragnost Heyligers wilde beloning

IN HET DRENTSE dorp Roswinkel woont de paragnost C. Heyligers, die zo bij tijd en wijle van zich doet spreken. Toen in april van dit jaar in het Limburgse Meers-Elsloo een zekere Jan Martens werd vermoord loofde de familie 5000 gulden uit aan degene, die aanwijzingen kon geven, die tot opsporing van de dader(s) leidden.

Heyligers waagde een kans, reisde naar Meers-Elsloo en liet de familie Martens weten, dat de moordenaars „gemiddeld rond de twintig jaar waren en dat zij in een straal van drie kilometer rondom het huis van de vermoorde woonden”. Enige weken later werden twee jongemannen gearresteerd, die een paar straten van Jan Martens woonden.

Volgens de officier van justitie komt de heer Heyligers niet in aanmerking voor een beloning, omdat de door hem omschreven personen al direct na de moord op Jan Martens werden verdacht. Heyligers had zich gebaseerd op krantenberichtjes en dorpspraatjes, aldus de officier.

Heyligers heeft nog overwogen de familie een proces aan te doen, maar hij heeft er van af gezien, omdat hij de kosten van een rechtsgeding te hoog vond. En blijkbaar zijn kansen toch niet zo hoog aansloeg. Wel merkwaardig dat zo'n paragnost over de uitslag van zo'n rechtsgeding heel wat minder zeker is dan over het „zien” van de daders van de moord. Volgens de Nieuwe Limburger heeft Heyligers zich nog tot de broer van het slachtoffer gewend om „tot een minnelijke schikking” te komen. De broer blijkt zo verstandig te zijn geweest daar maar niet op in te gaan.

Vrij Nederland dat ook melding maakte van een en ander en daarbij Heyligers in weinig beschaafde termen sprekende invoerde (o.a. De justitie „heeft de pest in dat de zaak niet door hen, maar door een paragnost is opgelost”) zette boven het artikeltje „Paragnoppes”.

De bijzondere postzegels, die van 28 juli tot en met 22 augustus zijn uitgegeven met toeslag ten bate van de Nederlandse Hartstichting. Zij waren ontworpen door Marte Roling uit Amsterdam. De geldigheidsduur voor frankering is onbepaald.

De heks is achttien en sociale zaken is er goed voor

SEF DERKX uit het Noordlimburgse Broekhuizenvorst is achttien jaar en ondanks zijn jonge jaren is hij al op magische pad. Hij mengt er wat hedendaagse zaken doorheen, misschien krijgen we nog wel magie met popmuziek, maar in elk geval is zijn optreden symptomatisch voor een hernieuwde opleving van de zin voor het okkulte, het geheimzinnige. En dat moge dan wel romantisch zijn maar er schuilen ook hele nare gevaarlijke consequenties in — bijvoorbeeld, wanneer men dat spel met magie en hekserij in alle ernst gaat toepassen bij wijze van gezondheidsbe-moeienis.

In de Twensche Courant lezen wij over Sef:

In Broekhuizenvorst kennen ze hem zo onderhand wel als de tovenaer van het dorp die achter in de tuin van een grote boerderij lang vergeten kruiden kweekt, een hobby die enige mensenleeftijden terug nog goed was voor een jammerlijk einde op de brandstapel. Meneer is dus heks. Zij het eentje van deze tijd, want zeg nu zelf: wie van zijn ex-collega's kan er prat op gaan een rustig leven te leiden op kosten van Sociale Zaken? Werken, netjes van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, is er voor hem niet bij.

Akkoord, hij steekt zo af en toe eens de handen uit de mouw bij een buurman-boer maar daar houdt het dan ook helemaal mee op. Het heks-zijn eist hem volledig op, van de niet zo vroege morgen tot diep in de nacht. Wanneer de maan door de bomen schijnt en vleermuizen fladderen begint Sef Derkx te leven.

De ziener van de Peel

BIJ HET SCHIJNSEL van een 40 watt lampje, ook daarin verschilt hij dus van zijn oude broeders en zusters in het vak, bestudeert hij de geheimen der magie. Waarom? Kort gepraat en snel gezwegen is het zo gelegen: „Ik was in moeilijkheden, ik zag het allemaal niet meer. Het hele leven beviel me niet langer. Dat jachten en jagen. Dat gehuil met de wolven in het bos. Midden in die periode kwam ik in contact met Leo Kluytmans de ziener van de Peel. Die wees me de weg naar een nieuw leven. Ik ben toen gaan snuffelen in verschillende boeken over magiërs. Ik heb me verdiept in hun leven en streven. En niet alleen de magie kreeg mijn aandacht. Ook

de wereldgodsdiensten heb ik allemaal stuk voor stuk bestudeerd, aldus de 18-jarige.

Door dat alles kwam ik langzaam aan tot een prachtige ontdekking: de realiteit van alledag is niet die van het leven, of anders gezegd: je kunt er van maken wat je zelf wilt. Ik ging op expeditie in mijn eigen ik en leerde zo een voor mij nieuwe maatschappij kennen.

Toen kwam het geëxperimenteer met kruiden. Ik maakte er mengseltjes van. Geestverruimende maar ook geneeskrachtige. Tegen bultjes bijvoorbeeld. Ik noem maar wat. Door het

---

Een hippie in de kwakzalverij

---

slikken van die mengseltjes ging ik de zin van het leven weer begrijpen. Ik voelde me langzaam veranderend. Je gaat dingen zien die je anders nooit opvielen en dat is fijn, erg fijn.

Ja, de mensen in het dorp vinden het natuurlijk wat vreemd dat ik hier heks zit te spelen met al die kruiden en poezen om me heen. Ze accepteren me, maar daar is dan ook alles mee gezegd. Misschien dat ik het er ook wel naar maak, want af en toe brengen we de luitjes hier helemaal in verwarring. Verleden week nog, toen hebben we met de anderen hier in huis bij volle maan 78 zwarte en rode conservenblikken door het dorp verspreid. Overal lagen ze, bij mensen voor de deur, op straat en bij de

bushalte. De volgende morgen wist niemand hoe-ie het had.

Achtenzeventig blikvangers

IEDEREEN HOTELDEBOTEL. En dat kan ik me wel voorstellen, wanneer je vroeg in de morgen met je broodtrommeltje naar de bus loopt, want wat doen die blikken daar niet-waar? Voor die mensen een vraag, voor mij een weet. En de politie dan? Die weet ook niet wat ze aan me hebben. Er is er hier wel eens eentje geweest maar hare majesteit mag onderhand wel eens gaan uitkijken wie ze in dienst neemt, want het was nu niet bepaald de snuggerste ordehandhaver die in ons koninkrijk rondloopt.

Hij kwam kijken wat ik toch altijd in mijn toverhok aan het uitspoken was. Ik heb de man dus het een en ander verteld over oude magie, over de alchemisten. Na een half uur ging hij helemaal in verwarring weg.

Ik ben ook druk met allerlei andere zaken. Zo zijn enkele geestverwanten en ik bezig met de uitwerking van een wereldomvattend plan. Op een dag, ik kan nog niet zeggen welke, maar het moet astrologisch wel verantwoord zijn, zullen tienduizenden luitjes ballonnen oplaten, ballonnen met borden eraan waarop het woord „peace“ staat, vrede. Plotseling zal de lucht vol „peace“, vol „vrede“ zijn; misschien helpt het, misschien ook niet. Het is in ieder geval een manier om mensen aan het denken te zetten. Maar voorlopig ga ik gewoon door met mijn kruiden, met het bilzenkruid, de torenappel. Alle liflafjes uit de magische keuken, aldus Sef Derkx uit Broekhuizenvorst.

VOETVERZORGER MOET BETER WORDEN OPGELEID

DE CENTRALE RAAD voor de Volksgezondheid is van oordeel, dat verdieping en verzwaring van de opleiding van de chiropodist, de voetverzorgster, noodzakelijk is. In een onlangs verschenen rapport wordt gesteld dat 'voorzover kan worden nagegaan nog niemand in Nederland voldoet aan de eisen, die aan een volwaardig chiropodist moeten worden gesteld'.

De raad acht het onontbeerlijk, dat er een uniforme opleiding tot chiropodist in het leven wordt geroepen. In overleg met deskundigen zal een geheel nieuwe opleiding moeten worden

voorbereid, waarvan het niveau hoger zal komen te liggen dan het niveau dat thans wordt nagestreefd.

Ook zal volgens de raad moeten worden gestreefd naar een titelbescherming voor degenen, die de vereiste opleiding hebben ontvangen. Naast de chiropodist, als para-medicus, zal op lager niveau de voetverzorgster (pedicure) als beoefenaar van een louter verzorgend beroep de dienstverlening aan het publiek kunnen voortzetten.

Volgens de raad zal de chiropodist nieuwe stijl onder andere de volgende

VERVOLG OP BLZ. 44

Bijgeloof tiert welig in oorlogstijd

„BIJGELOOF IN DE KRIJGSMACHT” heet een artikel, dat wij aantreffen in „Reveille”, een veertiendaags tijdschrift dat verspreid wordt onder de militairen van de Kon. Landmacht en van de Kon. Luchtmacht. Reveille staat onder verantwoordelijkheid van de hoofdlegerpredikant en de hoofd-luchtmachtpredikant. Het nummer van 29 juni 1970 was geheel gewijd aan „De zoekende mens”.

Een auteur, die tekent als Van der Poel, behandelt daarin het bijgeloof

Het militaire leven haalt, schrijft hij, de mens uit zijn gewone omgeving en plaatst hem, vooral in oorlogstijd, voor zulke spanningen, dat hij eerder dan ergens elders ertoe wordt gebracht zijn heil te zoeken in allerlei magische praktijken.

Uit de tijd van de Boerenoorlog dateert het nog steeds voorkomende geloof, dat het aansteken van drie sigaretten met één lucifer ongeluk brengt voor de derde man.

In de eerste wereldoorlog werd het fabriceren van oorlogsamulettens en mascottes tot een grote industrie. In die jaren hadden ook lieden, die van tatoeren hun beroep maakten het overstelpend druk. Hierover wordt bijvoorbeeld door Lovett, die een autoriteit is op het gebied van folklore en bijgeloof, het volgende verteld.

VOETVERZORGERS

VERVOLG VAN BLZ. 43

taken moeten kunnen vervullen: preventieve zorg en advisering ter voorkoming van voetklachten; behandeling van voeteuvels (likdoorns, wratten, wintervoeten, ingegroeide nagels etc.); de behandeling van enkele schimmelinfecties, en zweetvoeten; het onderkennen van houdingsafwijkingen die de oorzaak kunnen zijn van voetklachten en het aanmeten van steunzolen en soortgelijke hulpmiddelen.

De Centrale Raad voor de Volksgezondheid acht voor een verantwoorde uitoefening van dit nieuwe beroep nauwe samenwerking met een arts onontbeerlijk.

LOVETT BRACHT een bezoek aan iemand, die zich in tatoeren gespecialiseerd had. Deze zeide hem: „De meisjes hier uit de buurt komen bij bosjes naar mij toe, en ze willen allen de naam van hun jongen (gewoonlijk een matroos of een soldaat) op de arm hebben. Twee zijn er nu daar binnen.

Toen de meisjes waren vertrokken, vroeg Lovett aan de „artist” of zijn cliënten nooit de oorspronkelijke namen wensten te laten uitwissen en vervangen door andere. De man antwoordde, dat dit bijna altijd het geval was. „Als er een naar het front gaat, zoeken zij spoedig een ander en willen dan diens naam op de arm hebben inplaats van die van zijn voorganger.”

Op de vraag, of dit zo gemakkelijk ging, antwoordde hij: „Zeker, als de naam maar niet te lang is. Gewoonlijk maken wij dan van de eerste naam een aardig ruikertje bloemen en zetten daaronder een andere. Er is hier in de buurt één meisje, dat al zeventwintig verschillende jongensnamen op haar arm heeft laten zetten. Nu heeft zij boven aan staan: „Ik houd van”, daarna zesentwintig bloemstukjes en onderaan, vlak boven haar pols, de naam van de tegenwoordige gegadigde!”

„Gremlins”, boze geesten

OOK DE tweede wereldoorlog heeft allerlei op het gebied van bijgeloof te zien gegeven. De „gremlins”, boze geesten, die allerlei moeilijkheden aan vliegtuigen veroorzaakten zijn er een voorbeeld van.

Uit de oorlogen in Korea en Vietnam zijn ook allerlei berichten van vreemde gebeurtenissen, coincidenties en wonderbaarlijke reddingen gekomen. Eén van de dingen, die daarbij nogal pijnlijk zijn, is, dat bepaalde groepen van Christenen in Amerika van de ontvankelijkheid voor het mysterieuze bij de mannen in de strijdkrachten trachten gebruik te maken om het evangelie aan hen te brengen. Daar was bijvoorbeeld de aktie om bijbeltjes naar militairen in Korea te sturen in een stalen verpakking. De bedoeling ervan is, dat ze die op hun

hart dragen, zodat ze als een soort pantser kunnen dienen tegen vijandelijke kogels. „Protect your loved one”.

Beeld „verscheen” op foto

EEN ANDER voorbeeld hiervan is de geschiedenis van de foto-opname: „de Christus van de Luchtmacht”. Mevr. Dobbins uit Ashland in Kentucky (Ver. Staten) stuurde dit plaatje naar de plaatselijke krant. Men zag er twee bommenwerpers op, die langs een bewolkte hemel vlogen. Op de voorgrond was het beeld van Christus te zien met uitgestrekte zegenende handen.

Mevr. Dobbins schreef er een verhaal bij: een militair had een foto genomen tijdens een luchtgevecht. Hij had de film naar zijn moeder in Chicago gestuurd om hem te laten ontwikkelen en afdrucken. Toen de foto klaar was zag zij het beeld van Christus. Ze zond er een afdruk van naar haar broer in Ashland, die er verschillende afdrucken van maakte. Mevr. Dobbins had er een gekregen van een buurvrouw, die hem weer van haar schoondochter had gekregen. Deze had hem gekocht voor de prijs van één dollar van een vrouw, die de foto op haar beurt van een onbekende man had ontvangen.

Raadsel opgelost

DE KRANT drukte de foto af, omdat „het een ongewoon iets was, dat de moeite waard was om te publiceren”. Het nummer van de krant, waarin de foto stond was spoedig uitverkocht. Veertien dagen later werd hij nogmaals afgedrukt: weer uitverkocht, en een groot aantal brieven stroomde bij de redactie binnen. Maar niemand slaagde erin de herkomst van de foto te verklaren.

Totdat een Staff Sergeant van de Amerikaanse Luchtmacht de oplossing van het mysterie kwam. Hij had in 1944 op een Engels vliegveld gewerkt: daar had een fotograaf hem een foto getoond van twee vliegende forten, die terugkeerden van een opdracht boven Europa: deze had het beeld van Christus erin getekend met het doel de afdrucken aan zijn collega's als souvenirs te verkopen!

Bestuur van de Vereniging tegen de Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam; Mevr. J. W. J. Vermeulen, Berkenrodestraat 23 te Haarlem, Secretaresse; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; J. J. Aukema, Dierenarts te Steenwijk; Mr. J. D. van den Berg, Vice-President Arrondissements-Rechtbank te Arnhem; J. E. Buiters, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle; P. L. Stal, Arts te 's-Gravenhage; J. van Baak, Dermatoloog te Utrecht; J. M. de Haas, Tandarts te Heemstede; Mej. Drs. P. H. van Marle, Apotheker te 's-Gravenhage; J. W. Gosker, Inspecteur van Politie te Arnhem; J. Noord te Amsterdam.

Lidmaatschap van de Vereniging Incl. Maandblad min. f 10,-; voor studerende f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonnees: Oranjelaan 6, Hilversum. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, Amsterdam-Zuid. Postgigo van de Vereniging 32237 te Amsterdam. Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

BLZ. 44

Abonnement per jaar franco per post
bij vooruitbetaling f 10,-;
studerende f 2,50

Correspondentie Oranjelaan 6, Hilversum.